

Az egymásra dobált
napok mocskából
úgy bukkansz fel,
mint aranyjelvény
az olcsó szérián.
Ha tüzes nyilakkal
bélelt ágyadból
új napra ébredsz
a periférián!

Fenn és lenn
másképpen kél a nap,
más az íze a csóknak.
Paloták süppedő szőnyegén
s a díszes ágyak vánkosán
nem az a gond lesz úrrá,
mint ami fagyos éjeken
a kerti padok
vándorán.

Fenn és lenn
másképpen kél a nap,
más az íze a csóknak.
Sorsod mások kezében,
s lelked háborgó taván
borulni kezd a csóknak.
De bízz a jókban,
s ha hallod, hogy szól a dal,
nem maradsz magadra
utópisztikus vágyaiddal.

És akkor majd fenn és
lenn ugyanúgy kél a nap,
hasonló lesz az íze a csóknak.
Míg a szemünk ellát,
a végtelen mezőkön uralma
lészen majd a jóknak!
S ha valaki kérdez a perifériákról,

vállat vonsz ; mi is az?...
beszéljünk inkább másról.

De addig még fenn és
lenn másképpen kél a nap,
más az íze a csóknak.
Sorsod mások kezében,
s lelkedben csak két
vékonyka húron peng a dal.
De bízz a jókban,
s talán nem maradsz magadra
utópisztikus vágyaiddal!